

ABSTRAKT

V této bakalářské práci se zabývám zkušenostmi rodičů, jejichž potomkům byla diagnostikována paranoidní schizofrenie.

Úvodem teoretické části práce nejprve popisuji několik hledisek, ze kterých je možné nahlížet psychotické stavy: hledisko diagnostické, nediagnostické a antidiagnostické. Následně vymezuji paranoidně–schizofrenní diagnózu, a to jak z medicínského pohledu, skrze její diagnostické projevy, průběhové formy a možnosti léčby, tak i jakožto faktor výrazně ovlivňující kvalitu života. Dále se zaměřuji na postoje, emoce, chování a potřeby rodičů potomků majících diagnózu. Teoretickou část práce zakončuji kapitolou o možnostech psychosociální podpory rodinného systému, jehož jeden ze členů má zkušenost s psychotickou epizodou.

V empirické části práce jsem se zaměřila na zkušenosti rodičů, jejichž potomkům byla diagnóza ustanovena po 15. roce věku. Uskutečnila jsem osm hloubkových polostrukturovaných rozhovorů a získaná data podrobila analýze metodou otevřeného kódování. Mezi témata, která rodiče v mém výzkumném souboru opakovaně reflektovali, patří například bagatelizující chování psychiatrů vůči rodičům osob s diagnózou, dále vlastní nedostatečná informovanost ze strany zdravotnického personálu o specifikách potomkovy diagnózy, a také nedostupnost terénních sociálních služeb a služeb respitní péče. Vzhledem k aktuálně probíhající reformě, jejímž cílem je zkvalitnění úrovně české psychiatrické péče, by bylo žádoucí, zmapovat situaci rodičů potomků s diagnózou plošně (v rámci státu), a pružně reagovat na jejich potřeby.

KLÍČOVÁ SLOVA

diagnóza, paranoidní schizofrenie, rodiče, zkušenosti